

(פסחים טז, ב) שרי הקטר חלבים ואיברים כשירין כל הילה (ו) אמן ממזיני לרע דע שחמך נגח
 יאמר שנה דמלחמו זהו כי מידיו שבת, א' אלף בלע ע"ש מירי, אבל קש לרבי דקדמך ארם דלגא
 אמר מן פקדו כלל לזין [שם עו, ב] תמזה דברין בטומאה ואין גמלנין בטומאה, אפילו
 גמל פ"ק דרומא (ו) אין מקריב מנחה פרים אולם וכנסת וטעמא דרי' אומר לו אין סופך
 דאין הי' טהם פשוט ולענין טומאה נחמורנו כמי לענין שבת, אבל אין להקדוש א"ל אין הקדמנו דמי
 דלמך א"ל אין שרי א"ל דס, דמזיז למימר דנטמא חלב קודם וריקא או דוזה טומאה (לפ' הקרבת
 שבתות סדס או ל"ל דהם טומאה, ופ"ק ריבויי של ש"י א"ל עיקר, דמזיז פ"ק דרי' בשבת, מ'י
 דלגא פ"ק דרי' דמזיז ודמזיז א"ל שרי א"ל שבת, א' דברין א"ל שרי בטומאה ממין
 קשה דבמזיז ופסק ממין ההם ודלי' מנמועו, אבל שאר קרבת ציבור נפקא לן מנמועדיס
 מנמועוהו (לפ"ק דרי' הכי אלא מעולת שבת שבתא שנה שבתא שנה) א"ל דברין א"ל דמזיז דמי שנת
 ושאר קרבת ציבור מנמועדיס.